

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

De S. Malo Eremita

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67915](#)

DE S. MALO EREMITA

SYLLOGE

E Menæis Græcorum aliisque fastis.

TEMPORE INCERTO.

Illustratur S. Mali memoria e Kalendaris

Tn pluribus Kalendariis Græcis, quæ olim Mediolani a Papebrochio exscripta fuere, nunc autem in bibliotheca Burgundica regia Bruxellis asservantur, nuntiatur præsenti die S. Mali, Patris, Eremitæ et Thaumaturgi memoria. Neque eam omisit Pater Sirmundus in collectione Ms. commemorationum Sanctorum, quos ab Ecclesia Græca coli nosset, quin tamen eorum nomen e vulgaris sibi innotesceret Menologiis. Inter Martyrologia impressa venit apud Latinos unum Universale Castellani Martyrologium, quod S. Maleum eremitam, qui apud Græcos colitur, commemoret. Apud Græcos autem disticho laudatur in Martyrologio Metrico, quod anno 1727 Urbanus Godofredus Siberus illustravit, Lipsieque excudendum curavit; sonat autem id carmen in hac verba :

Μάλος βραχῖται γῆς λιπῶν παροικῶν
Πόλου κατοικεῖ τὴν μυκρὰν κατοικίαν.
Τerræ relinquens hocce divisorium
Nunc incolit Malus poli palatum.

et magnis Menæis Græcorum.

2 Paula plura nobis subministrat Menologium Matthæi Raderi, ex magnis Menæis Græcorum collectum, quod olim descripsere decessores nostri, atque nunc loculo 7883 Bibliothecæ Burgundicæ gaudet : Eodem die (scilicet xvi Octobris) S. Patris nostri Mali. S. Pater noster Malus, relictis opibus et cognatis in locis solis et desertis degens, jejuniis, vigiliis et omnibus aliis corporis afflictionibus gaudebat. Erat illi vultus semper latus et gratiosus, signaque inusitata invocato Christi

nomine perpetrabat, cum et elephantiasin (lepram) ab leprosis abstergeret, dæmones ab obsessis pelleret, cæcis solem reduceret. Et hæc quidem dum viveret agebat. Postquam ad Dominum emigravit, unguentum gratissimo odore fragrans ab ipso manabat, quod per gratiam Dei acceptam nullum non genus morborum, quomodo cumque infestum persanavit. Nam glorificantes me, inquit Dominus, glorificabo, cui gloria et imperium in omnes omnium sæculorum aeternitates. Amen. Græce autem sic haec sonant in Magnis Menæis : Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὅσιου πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ. Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Μαλός, καταλιπὼν πλοῦτον καὶ εὐγένειαν, ἐν ἑρήμοις καὶ ἀσκητοῖς τόποις προσεκαρέτει, υποστέλαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πᾶσαις ἀλλαῖς κακοποείαις χαῖρων. Ἡ δὲ τὸ εἰδος αὐτοῦ ἀστιχροποιόν. Θαύμαστε ἔξαστα τῇ ἐπιθέλησει τοῦ Χριστοῦ ἑργάζομενος, λεπρὸνς καθαρίζων, δαίμονας ἀπολαύνων, τυρδοῖς τὸ βλέποντος χαριζόμενος· καὶ ταῦτα μὲν ἐποιεῖ ἔτι ζῶν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον, καὶ τὸ σώμα αὐτοῦ τῇ γῇ καταλιπὼν, εὐάδε μύρον ἀπὸ τοῦ πηγάδεων, εἰς ἵσταν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου συναρτήματος καὶ νοσήματον ἀνηκέστων ἐκ Θεοῦ χάριν εἰληφε. Τούς γάρ δεξάζοντάς με, φησὶν δὲ Κύριος, δεξάσω, δέ δέξα καὶ τὸ κράτος. Plura de hoc Sancto, quæ ejus illustrent patriam, etatem, solitaria ejus vitæ locum et rationem, reperire non contigit : quocirca necesse nobis fuit ea in titulo omittere, quæ vulgo de Sanctis compendiose praedicantur.

E

C

DE S. ELIPHIO MARTYRE,

F

PROPE TULLUM LEUCORUM IN GALLIA.

COMMENTARIUS PRÆVIUS.

§ I. De S. Eliphii nomine, memoria in Martyrologiis, et biographiis.

ANNO FORTE CCCLXII.

S. Eliphius, cuius nomen non græcum sed germanicum est,

SEliphius, qui in agro Tullensi gallico idiomate Eloph, in diaecesi Carnotensi Elis, atque alibi a populo Aolph nuncupatur, ut Claudio Chastelain in Universalis Martyrologio ejusque Supplemento idoneus testis est ; in libris autem veteristisque documentis Elifius, Elyphius, Elisius, Esitius, Alophius scribitur, nomen suum secundum scriptores aliquot deducit e vocabulo græco ἔλαφος, quod cervum signat. Verum id nomen ad veteres septentrionales gentes pertinet, ut ex

multis antiquis monumentis colligere est ; quorum unum, litteris exsculptum runicis, et a Peringskioldo inter Monumenta Uplandica (a) relatum, satis fuerit allegasse. Inscriptus est hic cippus his verbis : Ailifr auk Siguidur litu raias stain iffir Wifast sadur sin ; quæ in præsenti Sueco idiomate sonant : Elof och Sigwed lateo resa steen til æmminelse efter sin fader Wifast ; et latine : Eliphus et Siguidus curarunt erigi lapidem post Wifastum patrem suum ; neque est quod littera r, veteri Suecæ,

(a) Fol. 209.

Tomus VII Octobris, Pars Posterior.

2

præ-